

hortes, breviore itinere ad eumdem occupandum locum mituntur. Contenditur præ*io*¹, et quod prius in tunulum Afrani venerant, nostri repelluntur², atque, aliis summissis³ subsidiis, terga⁴ vertere, seque ad signa legionum recipere coguntur. Genus erat pugnæ⁵ militum illorum, ut magni impetu primo procurerent, audacter locum caperent, ordines suos⁶ non magnopere servarent, rari⁷ dispersique pugnarent: si premerentur⁸, pedem referre, et loco excedere non turpe existimarent, cum Lusitanis, reliquisque barbaris genere quodam pugnæ adsuefacti: quod serefit⁹, quibus quisque in locis miles in veteraverit¹⁰, ut multum earum regionum consuetudine moveatur. Hæc tamen ratio nostræ perturbat, insuetos hujus generis pugnæ. Circumiri enim sese ab aperto¹¹ latere, procurrentibus singulis, arbitrabantur. Ipsi autem suos ordines servare¹², neque ab signis discedere, neque sine gravi causâ eum locum, quem ceperant, dimitti censuerant oportere. Itaque, perturbatis antesignanis, legio, quæ in eo cornu constituerait, locum non tenuit, atque in proximum collum sese recepit.

XXI. Cæsar, pene ommi acie perterritâ, quod præter opinionem consuetudinemque acciderat, cohortatus suos, legionem nonam subsidio ducit: hostem insolenter atque acriter nostros insequentem supprimit¹³, rursusque terga vertere, seque ad oppidum Ilerdam recipere, et sub muro consistere cogit. Sed nonæ legionis milites elati studio¹⁴ dum sarcire¹⁵ acceptum detrimentum volunt, temere insecuti fugientes in locum ini-

¹ Contenditur prælio, pelean. ² Repelluntur, son rechazados. ³ Subsidii summissis, y por haber los contrarios enviado otros reforzios. ⁴ Vertere terga, huir. ⁵ Genus pugnæ, el modo que tenian de pelear era correr con grande impetu al principio. ⁶ Non servarent magnopere ordines suos, no cuidarse mucho de guardar su puesto. ⁷ Rari, claros y dispersos. ⁸ Si premerentur, en caso de ser atacados, volver atras y desocupar el campo no lo tenian por ignominia. ⁹ Quod serefit, por ser cosa ordinaria. Orden: ¹⁰ Ut quisque miles moveatur multum consuetudine, earum regionum, in quibus locis in veteraverit, pegársele á cada soldado la costumbre del país en que pasó los años de su milicia. ¹¹ Ab latere aperto, por el flanco. ¹² Servare ordines, guardar sus filas.

XXI. ¹³ Supprimit, reprime. ¹⁴ Elati studio, llenos de eoraje. ¹⁵ Sarcire, reparar. (Su primera significacion coser)...

quum progrediuntur¹, et sub montem, in quo erat oppidum possum, succidunt. Hinc se recipere cùm vellent, rursus illi ex loco superiore nostros premebant. Præruptus² locus erat, utrâque ex parte directus, ac tantum in latitudinem patebat³, ut tres instructæ cohortes eum locum explorent, et neque subsidia a lateribus summi, neque equites laborantibus usui esse possent. Ab oppido autem declivis locus tenui fastigio vergebatur⁴ in longitudinem passum circiter quadringentorum. Hæc nostris⁵ erat receptus, quod ed, incitati studio, inconsultius processerant. Hoc pugnabatur loco, et propter angustias iniquo, et quod sub ipsis radicibus montis constiterant, ut nullum⁶ frustra telum in eos mitteretur: tamen virtute et patientia nitebantur, atque omnia vulnera sustinebant. Augebantur illis copiæ, atque ex castris cohortes per oppidum crebro summittebantur, ut integris⁷ defessis succederent. Hoc idem Cæsar facere cogebatur, ut, summissis in eumdem locum cohortibus, defessos reciperet. Hoc cùm esset modo pugnatum continenter horis quinque⁸, nostrisque gravius a multitudine premerentur, consumptis omnibus telis, gladiis districtis⁹, impetu adversus montem in cohortes faciunt, paucisque dejectis, reliquos sese convertere cogunt. Summotis sub murum cohortibus, ac nonnullâ parte propter terrorem in oppidum compulsis, facilis est nostris receptus datus. Equitatus autem noster ab utroque latere, et si dejectis atque inferioribus locis¹⁰ constiterat, tamen in summum jugum¹¹ virtute connititur, atque inter duas acies perequitans, commodiorem ac tutiorem nostris receptum dat¹². Ita vario certami-

¹ Progrediuntur in locum, dan en un mal paso. ² Præruptus, era quebrado el lugar, escarpado por ambos lados. ³ Ac patebat tantum in latitudinem, y no tenia mas capacidad que la que ocupaban tres compañías puestas en órden. ⁴ Neque equites laborantibus, ni podia socorrerles la caballería si estaban en peligro. ⁵ Vergebatur autem ab oppido fastigio tenui, hacia la ciudad corría una cuesta de roca pendiente. ⁶ Hac nostris, por aqui tenian retirada los nuestros del lugar en que se metieron con demasiado empeño é inconsideracion. ⁷ Ut nullum, que los enemigos no perdian ningun tiro. ⁸ Integri, soldados de refresco. ⁹ Horis quinque continentier, cinco horas en peso. ¹⁰ Gladius districtis, con espada en mano. ¹¹ Locis dejectis atque inferioribus, en lugares hondos y menos ventajosos. ¹² In summum jugum, pretenden subir á la cumbre á fuerza de brazo. ¹³ Dat receptum, asegura la retirada...

ne¹ pugnatum est. Nostri in primo congressu circiter septuaginta ceciderunt, in his Q. Fulginius ex primo hastato² legionis quartæ decimæ, qui propter eximiam virtutem ex inferioribus ordinibus³ in eum locum pervenerat. Vulnerantur amplius sexcenti. Ex Afranianis interficiuntur T. Caecilius, primipili centurio⁴ et præter eum centuriones quatuor, milites amplius duecenti. Sed hæc⁵ ejus diei præfertur opinio, ut se utrique superiores discessisse estimarent: Afraniani, quod, cum esse omnium judicio inferiores viderentur, minus tamdiu stetissent, et nostrorum impetum sustinuerint, et initio locum tumulumque tenuissent, quæ causa pugnandi fuerat, et nostros primo congressu terga vertere coegissent: nostri autem, quod iniquo loco⁶ atque impari congressi numero, quinque horis prælium sustinuerint; quod montem gladiis distractis⁷ ascendissent; quod ex loco superiore terga vertere adversarios coegissent, atque in oppidum compulissent. Illi eum tumulum, pro quo pugnatum est, magnis operibus munierunt, praesidiumque ibi posuerunt.

XXII. Accidit etiam repentinum incommodum, biduo quo hæc gesta sunt. Tanta enim tempestas⁸ cooritur, ut nunquam illis locis majores aquas fuisse constaret. Tum autem ex omnibus montibus nix profluit⁹ ac summas ripas fluminis superavit¹⁰, pontesque ambos, quos C. Fabius fecerat, uno die interrupit. Quæ res magnas difficultades exercitu Caesaris attulit. Castra enim, ut supra demonstratum est, cum essent inter flumina duo, Sicorim et Cingam¹¹, spatio millium triginta neutrum horum transiri poterat, necessariòque omnes his angustiis continebantur: neque civitates, quæ ad Caesaris amicitiam accesserant, frumentum supportare; neque ii, qui

¹ Vario certamine, tuvo varios sucesos la batalla. ² Ex primo hastato, capitán de lanceros. (Debiera decir: Centurio primi hastati.) ³ Ex inferioribus ordinibus, que de soldado raso había llegado a aquel grado por sus excelentes prendas. ⁴ Primipili centurio, capitán de los de primera fila. (Equivale a capitán de granaderos.) ⁵ Sed hæc, pero aquel dia unos y otros pensaron haber salido vencedores. ⁶ Iniquo loco, desiguales en lugar y fuerzas. ⁷ Gladiis distractis, con espada en mano.

XXII. ⁸ Tempestas, aguacero. ⁹ Nix profluit, el agua de la nieve deshecha. ¹⁰ Superavit ripas fluminis hizo salir el rio de madre. ¹¹ Cingum, rio Cinga...

pabulatum longius progressi erant, interclusi fluminibus, reverti; neque maximi comitatus, qui ex Italiâ Galliâque veniebant, in castra pervenire poterant. Tempus autem erat anni difficillimum¹, quod neque frumenta in herbis² erant, neque multum a maturitate aberant: ac civitates exinanite³, quod Afranius pene omne frumentum ante Cæsaris adventum Ilerdam convexerat; reliqui si quid fuerat, Cæsar superioribus diebus consumperat: necora, quod secundum poterat esse inopie subsidium⁴, propter bellum finitiæ civitates longius removerant: qui erant pabulandi aut frumentandi causâ progressi, hos levis armaturæ Lusitani, peritique earum regionum cetrati ceterioris Hispaniæ, consectabantur, quibus erat proclives transnare flumen, quod consuetudo eorum omnium est, ut sine utribus⁵ ad exercitum non eant. At exercitus Afranii omnium rerum abundabat copiæ. Multum erat frumentum provisum et convectum superioribus temporibus: multum ex omni provinciâ comportabatur: magna copia pabuli suppeditabat⁶. Harum rerum omnium facultates sine ullo periculo pons Ilerdæ præbebat, et loca trans flumen integra⁷, quod omnino Cæsar adire non poterat. Eæ permanserunt aquæ dies complures. Conatus est Cæsar reficere pontes: sed nec magnitudo⁸ fluminis permittebat, neque ad ripam disposita cohortes adversariorum perfici patiebantur: quod illis prohibere erat facile, cum ipsius fluminis naturâ, atque aquæ magnitudine, tum quod ex totis ripis in unum atque angustum locum tela jaciebantur, atque erat difficile eodem tempore rapidissimo flumine opera perficere et tela vitare.

XXIII. Nuntiatur Afranio, magnos comitatus, qui iter habebant ad Cæsarem, ad flumen constitisse⁹. Venerant eò sa-

¹ Tempus difficillimum, la estacion mas critica. ² Frumenta in herbis, ni habian granado las mieses en los campos, ni faltaba mucho para sazonarse. ³ Exinanitæ, exhaustas. ⁴ Subsidium secundum, que era el segundo alivio, recurso de su miseria. ⁵ Quibus era proclive, à quienes era facil pasar el rio á nado. ⁶ Utribus, odres (pellejos para agua). ⁷ Suppetebat, tenia pastos abundantes. ⁸ Harmonum rerum omnium facultates, todo esto se lo proporcionaba sin peligro el puente de Lérida. ⁹ Integra, intactos. ¹⁰ Magnitudo, la mucha creciente.

XXIII. ¹¹ Constitisse, habian hecho alto junto al rio...

gittarii ex Ruthenis¹, equites ex Gallia cum multis carris magnisque impedimentis, ut fert Gallica consuetudo². Erant prætereas cuiusque generis³ hominum millia circiter sex cunctis servis, liberisque : sed nullus ordo, nullum imperium⁴ certum, cum suo quisque consilio uteretur⁵, atque omnes sine timore iter facerent, usi superiorum temporum atque itinerum licentiâ. Erant complures honesti adolescentes, senitorum filii, et equestris ordinis : erant legationes⁶ civitatum : erant legati Cæsaris. Hos omnes flumina continebant. Ad hos opprimendos, cum omni equitatu tribusque legionibus Afranius de nocte proficisciatur, imprudentesque antemissis equilibus aggreditur⁷. Celeriter tamen sese Galli equites expediunt, prælumque committunt. Hi, dum pari certamine⁸ res geri potuit, magnum hostium numerum pauci sustinuerunt : sed ubi signa legionum appropinquare coeperunt, paucis amissis, sese in montes proximos conserunt. Hoc pugnae⁹ tempus magnum attulit nostris ad salutem momentum¹⁰. Nacti enim spatium¹¹, se in loca superiora receperunt. Desiderant eo die sagittarii circiter ducenti, equites pauci, calonum atque impedimentorum¹² non magnus numerus. His tamen omnibus annona crevit¹³, quæ fere res non solum inopia præsentis, sed etiam futuri temporis timore ingravescere consuevit¹⁴. Jamque ad denarios quinquaginta¹⁵ in singulos modios annona pervenerat, et militum vires inopia frumenti diminuerat, atque incommoda in dies augebantur, et tam

¹ Ruthenis, Aquitanos. ² Carris, carros. ³ Consuetudo, según costumbre de los Galos. ⁴ Cujusque generis, de todas raleas. ⁵ Nullum imperium certum, ninguno á quien obedecer. ⁶ Uteretur, siguiendo cada cual su capricho. ⁷ Legationes, diputados de las ciudades. ⁸ Agreditur, los cogió desprevenidos echando delante la caballería. ⁹ Dum pari certamine, mientras la batalla se mantuvo indecisa. ¹⁰ Hoc pugnae, el tiempo que duró la pelea. ¹¹ Attulit magnum momentum, sirvió de mucho á los nuestros para ponerse en salvo. ¹² Nacti enim spatium, pues aprovechándose de aquel rato se retiraron á las alturas. ¹³ Calonum atque impedimentorum, un corto número de vivanderos y guardas de bagaje. ¹⁴ Annona crevit, se aumentó la carestía de mantenimiento. ¹⁵ Consuevit ingravescere, suele ir en aumento. ¹⁶ Jamque ad denarios quinquaginta, y ya había llegado á valer un celemín de trigo cincuenta denarios(a)...

(a) El denario era como dos reales de nuestra moneda.

paucis digibus magna erat rerum facta commutatio, ac se fortuna inclinaverat¹, ut nostri magnâ inopâ necessariarum rerum confictarentur²; illi omnibus abundarent rebus, superioresque haberentur. Cæsar iis civitatibus, quæ ad ejus amicitiam accesserant, quod minor erat frumenti copia, pecus imperabat³; calones⁴ ad longinquiores civitates dimittebat. Ipse præsentem inopiam, quibus poterat subsidiis, tutabatur⁵. Hæc Afranius, Petreius et eorum amici pleniora etiam atque uberiora⁶ Romam ad suos prescribabant. Multa rumor singebat⁷, ut pene bellum confectum videretur. Quibus litteris nuntiisque Romam perlatis, magni domum concursus ad Afranius⁸ magnæ gratulationes siebant : multi ex Italiâ ad Cn. Pompeium proficiebantur, alii, ut principes talem nuntium attulisse, alii, ne eventum belli expectasse, aut ex omnibus novissimi venisse⁹ viderentur.

XXIV. Cum in his angustiis¹⁰ res esset, atque omnes viæ ab Afraniis militibus equitibusque obsiderentur¹¹, nec pontes perfici possent, imperat militibus Cæsar ut naves faciant, cuius generis eum superioribus annis usus¹² Britanniae¹³ docuerat. Carinæ¹⁴ primum ac statamina ex levi materiâ¹⁵ fiebant : reliquum corpus¹⁶ navium, viminibus contextum¹⁷, coriis integrabatur. Has perfectas carris junctis devehit noctu millia passuum a castris viginti duo, militesque his navibus flumen transportat, continentemque ripæ collem¹⁸ impro-

¹ Fortuna inclinaverat se, y se manifestaba tan contraria la fortuna. ² Ut nostri confictarentur, de manera que los nuestros se hallaban en el mayor conflicto. ³ Imperabat pecus, mandaba contribuyéesen con ganado. ⁴ Calones, vivanderos. ⁵ Tutabatur, sostenia. ⁶ Pleniora atque uberiora, enviaban noticia de esto poderoso y abundantando las cosas mas de lo que eran en si. ⁷ Rumor singebat, la fama pintaba las cosas de manera que parecía haberse ya casi concluido la guerra. ⁸ Ad Afranius, á casa de Afranio. ⁹ Aut ex omnibus novissimi venisse, ó que ellos eran los últimos de todos en venir.

XXIV. ¹⁰ Angustiis, en tal apuro. ¹¹ Atque omnes viæ obsiderentur, y teniendo tomados todos los pasos. ¹² Cujus generis usus, como la experiencia se lo había enseñado. ¹³ Britanniae, en la Gran Bretaña. ¹⁴ Carinæ, etc., quillas y costillaje, ó armazón de los costados. ¹⁵ Materiâ levi, de madera ligera. ¹⁶ Reliquum corpus, lo restante del casco del buque. ¹⁷ Viminibus contextum, entretejiendo minubres se cubría de cueros. ¹⁸ Collem, montecilo pegado á la ribera...

visò occupat. Hunc celeriter, priùs quām ab adversariis sentiat, communit. Huc legionem postea transducit: atque ex utrāque parte pontem institutum perficit biduo. Ita comitatus, et qui frumenti causā¹ processerant, tutò ad se recipibit, et rem frumentariam expedire² incipit. Eodem die equitum magnam partem flumen transjecit, qui inopinantes pabulatores, et sine ullo dissipatos³ timore aggressi, quam maximum numerum jumentorum atque hominum⁴ intercipiunt⁵. cohortibusque cetratis subsidio missis, scienter⁶ in duas partes sese distribunt, alii, ut prædæ subsidio sint, alii ut venientibus resistant, atque eos propellant⁷; unamque cohortem, quæ temere ante ceteras extra aciem procurrerat, seclusam a reliquis circumveniunt atque interficiunt; incolumesque cum magnā prædā eodem ponte in castra revertuntur.

XXV. Dum hæc ad Ilerdam geruntur, Massilienses, usi L. Domitii consilio, naves longas expedient⁸, numero septendecim, quarum erant undecim tectæ. Multa his minora navigia addunt, ut ipsā multiudine nostra classis terreatur; magnum numerum sagittariorum⁹, magnum Albicorum, de quibus supra demonstratum est, imponunt: atque hos præmiis, pollicitationibusque incitant. Certas sibi depositi naves Domitius, atque has colonis pastoribusque, quos secum adduxerat, complet. Sic omnibus rebus instructā¹⁰ classe, magnā fiduciā ad nostras naves procedunt, quibus præterat D. Brutus. Hæ ad insulam, quæ est contra Massiliam, stations obtinebant¹¹. Erat multò inferior numero navium Brutus: sed delectos ex omnibus legionibus fortissimos viros, antesignanos¹², centuriones Cæsar ei classi attribuerat¹³, qui sibi id muneris deposcerant. Ii manus ferreas¹⁴ atque harpagones paraverant; magno numero pilorum, tragularum, reliquorumque telo-

¹ Frumenti causā, á buscar granos. ² Expedire rem frumentariam, á poner corrientes las provisiones. ³ Inopinantes et dissipatos, á los forajeros desprevenidos y esparcidos sin ningun recelo. ⁴ Intercipiunt, se apoderan. ⁵ Hominum atque jumentorum, de soldados y caballos. ⁶ Scienter, de intento. ⁷ Propellant, y que los rechacen. XXV. ⁸ Expediunt, habilitan diez y siete galeras. ⁹ Sagittariorum, ballesteros. ¹⁰ Instructa, equipada. ¹¹ Obtinebant stations, estaban ancladas. ¹² Antesignanos, alfereces. ¹³ Attribuerat ei classi, había destinado á ésta expedicion por haberlo ellos pedido. ¹⁴ Manus ferreas, garfios y harpones...

rum¹ se instruxerant²: ita, cognito hostium adventu, suas naves ex portu educunt; cum Massiliensibus configunt³. Pugnatum utrinque est fortissimè atque acerrimè⁴. Neque multum⁵ Albici nostri virtute cedebant, homines asperi et montani, exercitati in armis: atque ii, modò digressi a Massiliensibus, recentem eorum pollicitationem animis continebant⁶; pastoresque indomiti, spe libertatis excitati, sub oculis domini⁷ suam probare operam studebant. Ipsi Massilienses, et celeritate navium, et scientiā gubernatorum⁸ confisi, nostros eludebant, impetusque eorum excipiebant: et quoad licebat⁹ latiore spatio, productā longius acie¹⁰, circumvenire nos, aut pluribus navibus adoriri singulas, aut remos transcurrentes¹¹ detergere, si possent, contendebant¹²: cum proprius erat necessario ventum, ab scientiā gubernatorum atque artificiis¹³ ad virtutem montanorum configuebant. Nostri, quòd minus exercitatis remigibus, minusque peritis gubernatoribus utebantur, qui repente ex onerariis navibus erant producti, neque dum¹⁴ etiam vocabulis armamentorum cognitis, tum etiam gravitate et tarditate navium impiedebantur. Factæ enim subiò ex humidâ materia¹⁵ non eumdem usum celeritatis habebant. Itaque, dum locus cominus pugnandi daretur, æquo animo singulas binis navibus objiciebant, atque injecta manu ferreà, et retentâ utrāque nave, diversi pugnabant, atque in hostium naves transcendebant, et magno numero Albicorum et pastorum interfecto, partem navium deprimit¹⁶: nonnullas cum hominibus capiunt, reliquas in portum compellunt. Eo

¹ Pilorum, tragularum, telorum, lanzas, flechas y demás armas arrojadizas. ² Instruxerant se, se habian prevenido. ³ Configunt, pelean. ⁴ Acerrimè, con mucho denuedo. ⁵ Neque multum, y no era mucho menor que el valor de los Albicos el de los nuestros. ⁶ Continebant, tenian fresca la memoria de sus promesas. ⁷ Sub oculis domini, á vista de sus señores querian hacer alarde de su valor. ⁸ Gubernatorum, pilotos. ⁹ Et quoad licebat, y cuando se lo permitia el mayor espacio de lugar. ¹⁰ Acie productā longius, ensanchando el frente del ejército. ¹¹ Transcurrentes, encontrándose con nuestras naves. ¹² Contendebant detergere remos, pretendian barrer, romper los remos. ¹³ Artificiis, y maniobras. ¹⁴ Neque dum (nondum), que aunno sabian los términos de jarcias y maderamen. ¹⁵ Materia humida, de madera verde, recien cortada. ¹⁶ Deprimunt, echan á fondo...

die naves Massiliensem cum iis, quæ sunt captæ, intereunt¹ novem.

XXVI. Hoc Cæsari ad Ilerdam nuntiato, simul perfecto ponte, celeriter fortuna mutatur. Illi perterriti virtute equitum, minus liberè, minus audacter vagabantur²: aliâs³, non longo ab castris progressi spatio, ut celere receptum haberent, angustiis pabulabantur⁴: aliâs, longiore circuitu, custodias stationesque⁵ equitum vitabant: aut aliquo accepto detrimento, aut procul equitatu viso, ex medio itinere, projectis sarcinis, fugiebant: postremò et plures intermittere⁶ dies, et præter consuetudinem omnium noctu constituerant pabulari. Interim Oscenses⁷, et Calagurritani, qui erant cum Oscensibus contributi⁸, mittunt ad eum legatos; seseque imperata facturos pollicentur. Hos Tarraconenses⁹, et Iacetani, et Ausetani, et paucis post diebus Illurgavonenses¹⁰, qui flumen Iberum attingunt, inseguuntur. Petit ab his omnibus, ut se frumento juvent. Pollicentur, atque omnibus undique conquisitis jumentis, in castra deportant. Transit etiam cohors Illurgavonensis ad eum, cognito civitatis consilio, et signa ex statione¹¹ transfert. Magna celeriter fit commutatio rerum. Perfecto ponte, magnis quinque civitatibus ad amicitiam adjunctis, expeditâ re frumentariâ, extinctis rumoribus¹² de auxiliis legionum, quæ cum Pompeio per Mauritaniam venire dicebantur, multæ longinquiores ab Afranio desciscunt¹³, et Cæsaris amicitiam sequuntur.

XXVII. Quibus rebus perterritis animis adversariorum, Cæsar, ne semper magno circuitu per pontem equitatus esset mittendus, nactus idoneum locum, fossas pedum triginta in altitudinem complures facere instituit, quibus partem aliquam

¹ Intereunt, son echadas á pique..

² XXVI. ² Vagabantur, hacian sus salidas con menos libertad y estrechamiento. ³ Aliâs, unas veces. ⁴ Pabulabantur angustiis, salian á forrajeando adelantando e menos. ⁵ Stationes, avanzadas. ⁶ Intermittere, pasaban algunos días sin salir. ⁷ Oscenses, los de Huesca y Calahorra. ⁸ Contributi, de la misma jurisdicción. ⁹ Tarraconenses, los de Tarragona, Jaca y Víque. ¹⁰ Illurgavonenses, (habitantes del Ebro: no tienen término propio). ¹¹ Ex statione, del cuerpo de guardia. ¹² Extinctis rumoribus, habiéndose desvanecido las voces. ¹³ corrian. ¹³ Desciscunt, se lo rebelan, no quieren seguirle.

Sicoris averteret¹, vadumque in eo flumine efficeret. His pene effectis, magnū in timorem Afranius Petreiusque perverniunt, ne omnino frumento pabuloque intercluderentur quod multum Cæsar equitatu valebat. Itaque constituant his locis excedere, et in Celtiberiam bellum transferre². Huic consilio suffragabatur³ etiam illa res, quod ex duobus contrariis generibus, quæ superiore bello cum L. Sertorio steterant⁴, civitates victæ nomen atque imperium absentis timebant: quæ in amicitia manserant, Pompeii magnis affectæ beneficiis, eum diligebant: Cæsaris autem in barbaris erat nomen obscurius⁵. Hinc magnos equitatus, magna auxilia exspectabant, et stris locis bellum in hiemem ducere cogitabant. Hoc inito consilio⁶, toto flumine Ibero⁷ naves conquiri, et Octogesan⁸ adduci jubent. Id erat oppidum positum ad Iberum, milliaque passuum a castris aberat viginti. Ad eum locum fluminis, navibus junctis, pontem imperant fieri, legionesque duas flumen Sicorim transducunt, castraque muniunt vallo pedum duodecim. Quâ re per exploratores⁹ cognitâ, summo labore militum Cæsar, continuato diem nocte inque opere in flumine avertendo¹⁰, huc jam rem deduxerat¹¹, ut equites, eti diffcultur atque ægrè siebat, possent tamen atque auderent flumen transire; pedites verò tantummodo humeris ac summo pectore extarent¹², et cum altitudine aquæ, tum etiam rapiditate fluminis ad transeundum impedirentur. Sed tamen codem fere tempore pons in Ibero propè effectus nuntiabatur, et in Sicori vadum reperiebatur. Jam verò è magis illi maturandum iter¹³ existimabant. Itaque duabus auxiliaribus cohortibus Ilerdæ præsidio relictis, omnibus copiis Sicorim transeunt, et cum duabus legionibus, quas superioribus diebus transduxerant, castra conjungunt. Relinquebatur Cæsari nihil, nisi ut equi-

¹ XXVII. ¹ Averteret, para sangrar el río, desaguearlo. ² Transferre, pasar la guerra al centro de Aragón. ³ Suffragabatur, á esto favorecía el que, etc. ⁴ Steterant, que habían seguido á Sertorio. ⁵ Non men... erat obscurius, apenas tenían noticia de César. ⁶ Consilio initio, tomada esta determinación. ⁷ Toto flumine Ibero, por la ribera del Ebro. ⁸ Octogesan, unos Mequinenza, otros Hitona. ⁹ Exploratores, espías. ¹⁰ Flumine avertendo, desague el río. ¹¹ Deduxeratrem huc, llevaba su proyecto en tal estado. ¹² Extarent tantummodo humeris, yá los de á pie les llegaba el agua á los hombros. ¹³ Iter maturandum, acelerar la marcha...

tatu agmen adversariorum malè haberet, et carperet¹. Pons enim ipsius magnum circuitum habebat, ut multò breviora itinere illi ad Iberum pervenire possent. Equites ab eo missi flumen transeunt; et cùm de tertiā vigiliā² Petreius atque Afranius castra movissent³, repente sese ad novissimum agmen ostendunt⁴; et magnā multitudine circumfusā⁵, morari atque iter impediti incipiunt.

XXVIII. Primā luce ex superioribus locis, quæ Cæsaris castris erant conjuncta, cernebatur equitatus nostri prælio novissimos⁶ illorum premi vehementer, ac nonnunquam sustinere⁷ extrellum agmen, atque interrumpi: aliás inferri signa, et universarum cohortium impetu nostros propelli, deinde rursus conversos insequi: totis verò castris milites circulari, et dolere, hostem ex manibus dimitti; bellum necessariò longius duci: centuriones tribunosque militum adire, atque obsecrare, ut per eos Cæsar certior fieret, « ne labore suo nec periculo parceret; paratos esse sese, posse et audere eà transire flumen, quæ transductus esset equitatus. » Quorum studio⁸ et vocibus excitatus⁹ Cæsar, eti timebat tantæ magnitudinis¹⁰ flumini exercitum objicere, conandum tamen atque experiendum judicat. Itaque infirmiores milites ex omnibus centuriis deligi jubet, quorum aut animus aut vires videbantur sustinere non posse. Hos cum legione unâ præsidio castris relinquit; reliquas legiones expeditas educit, magnoque numero jumentorum in flumine supra atqne infra constituto, transducit exercitum. Pauci ex his militibus vi fluminis abrepti ab equitatu excipiuntur, ac sublevantur; interiit tamen nemo. Transductio incolumi exercitu, copias instruit, triplicemque¹²

¹ Malè haberet et carperet, sino molestar y ofender con la caballería á los enemigos. ² De tertid vigiliid, á media noche. ³ Movissent castra, habiendo levantado el campo. ⁴ Ostendunt sese ad, se presentan por la retaguardia. ⁵ Circumfusā, habiéndoles rodeado en gran número.

XXVIII. ⁶ Novissimos, que nuestra caballería atacaba fuertemente á los últimos de ellos. ⁷ Sustinere, y que á veces la retaguardia sostenía el ataque, á veces era cortada. ⁸ Milites verò, los soldados andaban en corrillos por todo el campo sintiendo que se les hubiese dejado escapar de las manos al enemigo, y que por esto era forzoso alargarse la guerra. ⁹ Studio, deseos. ¹⁰ Excitatus, animado. ¹¹ Tantæ magnitudinis, á rio tan caudaloso. ¹² Triplicemque, llevárselo en tres divisiones...

aciem ducere incipit. Ac tantum fuit in militibus studium, ut millium sex addito circuitu, magnâque ad vadum fluminis morâ interpositâ, eos, qui de tertiâ vigiliâ exissent, ante horam diei nonam¹ conquererentur. Quos ubi Afranius procul visos cum Petreio conspexit, novâ re perterritus, locis superioribus consistit, aciemque instruit. Cæsar in campis exercitum reficit, ne defessum prælio objiciat. Rursus conantes progredi inseguitur, et moratur². Illi necessariò maturiūs, quām³ constituerant, castra ponunt. Suberant enim montes⁴, atque a millibus passuum quinque itinera difficilia atque angusta excipiebant. Hos intra montes ser recipiebant, ut equitatum effugerent Cæsar, præsiduisse in angustiis collocatis, exercitum itinere prohiberent, ipsi sine periculo ac timore Iberum copias transducerent: quod fuit illis conandum, atque omni ratione efficiendum: sed totius diei pugnâ atque itineris labore defessi, rem in posterum diem distulerunt. Cæsar quoque in proximo colle castra ponit. Mediâ circiter nocte, iis qui ad aquandi causâ⁵ longius a castris processerant, ab equitibus correptis⁶, fit ab his certior Cæsar duces adversariorum silentio copias castris educere. Quo cognito, signum dari jubet, et vasa militari more clamorari⁷. Illi, exaudito clamore, viriti ne noctu impediti sub onere⁸ configlere cogerentur, aut ne ab equitatu Cæsar in angustiis tenebrentur, iter supprimunt⁹, copiasque in castris continent.

XXIX. Postero die Petreius cum paucis equitibus occulte ad exploranda loca proficiscitur. Hoc idem fit ex castris Cæsar. Mitterit L. Decidius Saxa cum paucis, qui loci natura-

¹ Ante horam nonam, ántes de las tres de la tarde (a). ² Insequitur et moratur, lessigue el alcance y los retarda en su marcha. ³ Maturiūs quām, mas ántes de lo que. ⁴ Montes suberant, caían cerca unos móntes. ⁵ Ad aquandi causâ, para dar de beber á los caballos se habian adelantado algo mas. ⁶ Correp̄tis, hechos prisioneros por la caballeria. ⁷ Vasa militari more clamorari, que á un tiempo tocasen todas las trompetas como era estílo militar. ⁸ Sub onere, embarazados con el equipaje. ⁹ Supprimunt iter, suspenden la marcha.

(a) Dividiase el dia en cuatro horas como la noche en cuatro vigilias. Primera, desde 6 á 9. Tertia, desde 9 á

12. Sexta, desde 12 á 3. Nona, desde 3 á 6 de la tarde.

ram perspiciat. Uterque idem suis renuntiat, quinque millia passuum proxima intercedere itineris campestris¹, inde excipere² loca aspera et montuosa: qui prior has angustias occupaverit, ab hoc hostem prohiberi nihil esse negotii³. Disputatur in concilio a Petreio⁴ et Afranio, et tempus profectionis queritur. Plerique censebant, « ut noctu iter facerent: posse prius ad angustias veniri, quam sentirentur. Alii, quod pridie noctu conelamatum esset in castris Cæsaris, argumenti sumebant loco⁵, non posse clam exiri, circumfundi⁶ noctu equitatum Cæsaris, atque omnia loca et itinera obsideri: nocturnaque prælia esse vitanda, quod perterritus miles in civili dissensione, timori magis, quam religioni⁷ consulere consuevit: at lucem multum per se pudorem omnium oculis, multum etiam tribunorum militum et centurionum præsentiam afferre, quibus rebus coerceri milites, et in officio contineri⁸ soleant. Quare omni ratione esse interdiu perrumpendum⁹. Etsi aliquo accepto detimento, tamen, summam exercitus salvâ¹⁰, locum, quem petant, capi posse. » Hæc viceit in concilio sententia; et primâ luce postridie constituant proficisci.

XXX. Cæsar, exploratis regionibus, albente cælo¹¹, omnes copias castris educit; magnoque circuitu, nullo certo itinere¹² exercitum ducit. Namque itinera, quæ ad Iberum atque Octogesam pertinebant¹³, castris hostium oppositis tenebantur¹⁴. Ipsi erant transcendendæ valles¹⁵ maximæ ac difficillimæ: saxa multis locis prærupta¹⁶ iter impiedebant, ut arma per

XXIX. ¹ Intercedere itineris campestris, que primeramente habia cinco millas de camino llano. ² Excipere, y que despues comenaban sierras y móntes. ³ Nihil negotii esse hostem prohiberi ab hoc qui, que al que primero ocupase estos desfiladeros le costaría poco estorbarla marcha al enemigo. ⁴ Disputatur... a Petreio, tienei varios altercados Petreyo y Afranio. ⁵ Sumebant loco argumenti lo tenian por buena prueba. ⁶ Circumfundi, que andaba esparsida la caballería de César. ⁷ Magis timori quam religioni, obraria mas conforme á su miedo que al juramento. ⁸ Contineri in officio, hacer su deber. ⁹ Perrumpendum interdiu, se debia marchar de dia. ¹⁰ Summam exercitus salvâ, sin aventurar el ejército.

XXX. ¹¹ Cælo albente, al rayar el alba. ¹² Nullo certo itinere, sin camino cierto. ¹³ Pertinebant, que iban. ¹⁴ Tenebantur, estaban cogidos. ¹⁵ Valles transcendendæ, tenia que pasar valles muy hedos y embarazosos. ¹⁶ Saxa prærupta, peñascos escarpados...

manus necessariò traderentur, militesque inermes, sublevati que alii¹ ab aliis magnam partem itineris conficerent. Sed hunc laborem recusabat nemo, quod eum omnium laborum finem fore existimabant, si hostem Ibero intercludere², et frumento prohibere potuissent. Ac primò Afraniiani milites visendi causâ lati ex castris procurrebant, contumeliosisque vocibus prosequabantur, « necessarii victus inopia³ coactos fugere, atque ad Ilerdam reverti. » Erat enim iter a proposito diversum, contrariamque in partem iri videbatur. Duces vero eorum suum consilium laudibus ferebant, quod se castris tenuissent: multumque eorum opinionem adjuvabat, quod sine jumentis, impedimentisque ad iter profectos videbant: ut non possediutius inopiam sustinere considerent. Sed ubi paulatim retorqueri⁴ agmen ad dextram conspicerunt, jamque primos superare regionem castrorum animadverterunt, nemo erat adeo tardus, aut fugiens laboris quin statim castris exeundum, atque occurrentum putaret. Conclamatur ad arma⁵, atque omnes copiæ, paucis præsidio relicitis cohortibus, exeunt, rectoque ad Iberum itinere contendunt. Erat in celeritate omne positum certamen⁶, utri prius angustias montesque occuparent: sed exercitum Cæsaris viarum difficultates⁷ tardabant: Afranii copias equitatus Cæsaris insequens morabatur. Res tamen ab Afraniis huc erat necessariò deducta⁸, ut si priores montes, quos petebant, attigissent, ipsi periculum vitarent, impedimenta totius exercitus, cohortesque in castris relictas servare non possent, quibus interclusis exercitu Cæsar auxilium ferri nullâ ratione poterat. Conseruit prior iter Cæsar, atque ex magnis rupibus nactus planitiem⁹,

¹ Alii sublevati, sosteniendo los unos á los otros andaban lo mas del camino. ² Intercludere, estorbar el paso del Ebro y que les llevasen viveres. ³ Inopia victus necessarii, y que huian por falta de sustento. ⁴ Paulatim retorqueri, que su ejército iba retrocediendo poco á poco sobre la derecha, y que los primeros pasaban el frente de sus reales. ⁵ Conclamatur ad arma, tocan al arma.

⁶ Omne certamen, todo el empeño consistia en la ligereza con que unos y otros ocupasen los primeros las gargantas y móntes, etc. ⁷ Difficultates viarum, los malos pasos detenian. ⁸ Deducta erat necessariò ab Afraniis, pero la necesidad puso á los de Afranio en términos de que si, etc. ⁹ Nactus planitiem, encontrando una llanura despues de aquellas rocas..

in hac contra hostem aciem instruit. Afranius, cùm ab equitatu novissimum agmen premeretur, et ante se hostem videbat, collem quemdam nactus, ibi constituit¹. Ex eo loco quatuor cetratorum cohortes in montem, qui erat in conspectu omnium excelsissimus, mittit. Hunc magno cursu concitatos jubet occupare, eo consilio, ut ipse eodem omnibus copiis contenderet, et, mutato itinere, jugis² Octogesam perveniret. Hunc cùm obliquo itinere³ cetrati peterent, conspicatus equitatus Cæsar, in cohortes impetum facit: nee minimam partem temporis equitum vim cetrari sustinere potuerunt: omnesque ab his circumventi, in conspectu utriusque exercitus interficiuntur.

XXXI. Erat occasio⁴ bene gerendæ rei. Neque verò id Cæsarem fugiebat⁵, tanto sub oculis⁶ accepto detrimento, perterritum exercitum sustinere non posse, præsertim circumdatum undique equitatu, cùm in loco æquo atque aperto⁷ confiliger tur: idque⁸ ex omnibus partibus ab eo flagitabatur. Concurrebant legati⁹, centuriones, tribunique militum, « ne dubitaret prælium committere: omnium esse militum paratissimos animos: Afranios contrà multis rebus sui timoris signa misisse¹⁰, quòd suis non subvenissent, quòd de colle non decederent, quòd vix equitum incursus sustinerent, collatisque in unum locum signis, conferti¹¹ neque ordines neque signa¹² servarent. Quòd si iniuriam loci¹³ timeret, datum iri tamen aliquo loco pugnandi facultatem, quòd certè inde decadendum esset Afranio, nec sine aquâ permanere posset. » Cæsar in eam spem venerat, se sine pugnâ et sine vulnere suorum rem confidere posse; quòd re frumentariâ adversarios interclusisset. « Cur, etiam secundo prælio, aliquos ex suis

¹ Constituit, hizo alto. ² Jugis, por las cumbres. ³ Itinere obliquo, por la travesia.

XXXI. ⁴Erat occasio, era la ocasión de concluir gloriosamente la empresa. ⁵Neque id Cæsarem fugiebat, y no se ocultaba á César. ⁶Sub oculis, á sus propios ojos. ⁷Loco æquo atque aperto, en campo raso y descubierto. ⁸Idque y esto le pedía con instancia todo el ejército. ⁹Legati, lugartenientes. ¹⁰Misisse signa multis rebus, habían dado muchas pruebas. ¹¹Conferti, amontonados. ¹²Neque ordines neque signa, ni guardaban sus filas ni sus compañías. ¹³Iniquitatem loci, la desigualdad del sitio...

mitteret? Cur vulnerari pateretur optimè meritos de se¹ milites? Cur denique fortunam periclitaretur, præsertim cum non minùs esset imperatoris, consilio² superare quām gladio?» Movebatur etiam misericordiâ civium, quos interficiendos videbat; quibus salvis atque incolubibus rem obtinere malebat. Hoc consilium Cæsaria plerisque non probabatur. Milites verò palam inter se loquebantur, « quoniam talis occasio victoriæ dimitteretur, etiam cùm vellet Cæsar, sese non esse pugnatores. » Ille in suâ sententiâ perseverat, et paululùm ex eo loco digreditur, ut timorem adversarii minuat. Petreius atque Afranius, oblatâ facultate, in castra sese referunt Cæsar, præsidii montibus dispositis, omni ad Iberum intercluso itinere³, quām proximè⁴ potest hostium castris castra communis.

XXXII. Postero die duces adversariorum perturbati, quòd omnem rei frumentariæ, fluminisque Iberi spem amiserant, de reliquis rebus consultabant. Erat unum iter, Ilerdam si reverti vellent, alterum si Tarracōnem peterent. Hæc consiliantibus eis, nuntiavit aquatores ab equitatu premi nostro: quâ re cognitâ, crebras stationes⁵ disponunt equitum, et cohortium aliarum⁶, legionariasque interjiciunt⁷ cohortes, valumque ex castris ad aquam ducere⁸ incipiunt, ut intra munitionem⁹, et sine timore, et sine stationibus aquari possent. Id opus inter se Petreius atque Afranius partintur: ipsique, perficiendi operis causâ, longius progrediuntur. Quorum discessu liberam nacti milites colloquiorum facultatem, vulgo procedunt¹⁰: et quem quisque in castris¹¹ notum aut municipem¹² habebat, conquirit, atque evocat. Primum agunt gratias omnes omnibus, « quòd sibi perterritis pridie pepercissent; eorum se beneficio vivere: deinde imperatoris fidem querunt¹³, rec-

¹Optimè meritos de se, que tan bien le habian servido. ²Consilio, con la prudencia. ³Itinere intercluso, cerrados todos los pasos.

⁴Quām proximè, lo mas cerca que puede.

XXXII. ⁵Crebras stationes, muchas compañías de caballería.

⁶Et cohortium aliarum, y auxiliares. ⁷Interjiciunt, ponen en medio. ⁸Ducere valum, ad aquam, tirar una trinchera desde los reales hasta donde estaba el río. ⁹Intra munitionem, defendidos dentro de este reparo. ¹⁰Procedunt vulgo, salen frecuentemente á hablar. ¹¹Castris, en el campo de César. ¹²Municipem, paisano.

¹³Querunt fidem imperatoris, les preguntan sobre la seguridad que tendrian en el general...